

РЕШЕНИЕ

№ 6507

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7307** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на „ЦЕНТРОВЕ ФИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. И. против решение № 2624/ 12.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № № 5699/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №605521-F623341/12.10.2021 г., издадено от заместник-директор в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП С.). Наведени са доводи за незаконосъобразност на решението по съображения за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Обосновават се съображения, че в хода на административнонаказателното производство е налице нарушение на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. В тази връзка сочи, че не е налице пълномощно, оправомощаващо М. Н. да представлява управителя на "ЦЕНТРОВЕ ФИЗ" ЕООД в конкретното административнонаказателно производство, както и че императивният характер на цитираната разпоредба задължава административно наказващия орган да състави АУАН, не в присъствието на пълномощника, а в присъствие на управителя на дружеството и му го връчи лично. Твърди се, че в нарушение на разпоредбите на чл.

57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН в наказателното постановление не са посочени разпоредбите, които указват срока за начисляване на данъци и определят данъчния период, и които са основание за налагането на имуществена санкция по чл. 180, ал. 3 от ЗДДС. Излага доводи, че са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът заместник-директор ТД на НАП С., чрез пълномощника си юрк. Ф., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №605521-F623341/12.10.2021 г., издадено от заместник-директор в ТД на НАП С., с което на основание чл. 180, ал. 3 от Закона за данъка върху добавената стойност, на „ЦЕНТРОВЕ ФИЗ“ ЕООД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС. Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че при извършена насрещна проверка на „ЦЕНТРОВЕ ФИЗ“ ЕООД, възложена с резолюция № П-22221121133217-ОПР- 001/22.07.2017 г. е установено, че дружеството е издало 2 броя фактури с получател „ЕЛМИДА БЮТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК]: Фактура с № [ЕГН]/04.06.2021 г. с ДО в размер на 2500,00 лв. и ДДС в размер на 500,00 лв., с предмет на доставката - наем за м. 06.2021 г.; както и Фактура с № [ЕГН]/04.06.2021 г. с ДО в размер на 42,22 лв. и ДДС в размер на 8,44 лв., с предмет на доставката - префактурирани режийни разходи за ток. Проверяващите установили също, че дружеството е следвало да начисли данъка по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС - като посочи издадените фактури в дневника за продажби за данъчен период м. 06.2021 г. и включи размера на данъка в справка-декларация по ЗДДС с № 22111220574/11.07.2021 г. при определяне на резултата за данъчен период м. 06.2021 г., но въпреки това фактурите са били включени в дневника за продажби и е била подадена справка-декларация за следващия данъчен период - м.07.2021 г. с вх. № 22111228802/11.08.2021 г.

За установеното нарушение на 16.08.2021 г. главен инспектор по приходите в ТД на НАП, в присъствието на двама свидетели съставил срещу дружеството АУАН

№ F623341, за извършено нарушение по чл. 86, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС. Актът е предявен и връчен на пълномощника на дружеството, който подписал АУАН без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН също не е депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което при идентичност на описанието на нарушението и неговата правна квалификация, дружеството е санкционирано на основание чл. 180, ал. 3 от ЗДДС с имуществена санкция в размер на 200 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице е извършило визираното в наказателното постановление нарушение.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав намира за правилни и законосъобразни и изводите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, като в тази връзка напълно споделя изложените в решението му мотиви.

Не се споделят твърденията на касатора за неотчетено от Софийския районен съд нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. АУАН е съставен в присъствието на пълномощник на "ЦЕНТРОВЕ ФИЗ" ЕООД, каквото е изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и му е предявен съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН в момента на издаването му - на 16.08.2021 г. За целта е представено нотариално заверено пълномощно, с което едноличния собственик на дружеството е упълномощил М. Н. Н. с правото да представлява "ЦЕНТРОВЕ ФИЗ" ЕООД пред НАП, НОИ, Агенция по вписванията-Търговски регистър и други институции като подписва, подава и получава документи от съответните институции, свързани с дейността на дружеството, като е посочено, че пълномощното следва да се тълкува разширително в полза на пълномощника. В този смисъл се явява неоснователно и възражението за нарушение на нормата на чл. 58 от ЗАНН, доколкото препис от санкционния акт също е връчен на този упълномощен представител на касатора на 15.10.2021 г., видно от приложената по делото разписка за доставяне.

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, данъчно задълженото лице, за което ДДС е станало изискуем, е длъжно да начисли като: 1/издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2/включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справката-декларация по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период; и 3/посочи документа по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС в дневника за продажби за съответния данъчен период. Начисляването на данъка е предвидено в чл. 86, ал. 2 ЗДДС, според който: „Данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.“

В случая безспорно се установява, че дружеството не е изпълнило задължението по чл. 86, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, доколкото за двете издадени фактури на 04.06.2021 г. дружеството е следвало да начисли данъка по реда на чл. 86

ал. 1 от ЗДДС - като посочи издадените фактури в дневника за продажби за данъчен период месец юни 2021 г. и включи размера на данъка в подадената справка-декларация по ЗДДС с № 22111220574/11.07.2021 г. при определяне на резултата за данъчен период месец юни 2021 г., най-късно до 14.07.2021 г. Вместо това, фактурите са били включени в дневника за продажби за месец юли 2021 г. и е била подадена справка-декларация за следващия данъчен период - месец юли 2021 г. с вх. № 22111228802/11.08.2021 г., с което е бил осъществен съставът на така вмененото нарушение. Предвид изложеното, възражението за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН е неоснователно.

Липсват обстоятелства, които да квалифицират нарушението като „маловажен случай“. Съгласно ТР № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС преценката на административно-наказващият орган за маловажност на случая, по смисъла на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание. В случая такава преценка е извършена от въззивния съд, който е приел, че нарушението не се характеризира като „маловажен случай“. Санкцията е в предвиден в закона размер и липсват условия за изменението ѝ. Споделят се по тази причина и изложените съображения на състава на Софийския районен съд в тази посока.

Изложеното обосновава извод за правилност на решението на Софийския районен съд.

При този изход на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН при направеното своевременно искане, на ответник по касация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2624/ 12.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 5699/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА "ЦЕНТРОВЕ ФИЗ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.